

[Handelsministeren]

vitet, men også om, hvordan man skal placere den geologisk og i samarbejde med hvem. Hvilken teknik skal man anvende, når den skal placeres, hvordan skal sikkerhedsforanstaltningerne være osv.?

Der udfoldes store bestræbelser på at få flere lande til at gå sammen om at løse disse problemer, idet de ikke er løst nogen steder. Man har ikke erklæret, at nu er det i orden med det højradioaktive affald. I Østlandene taler man ikke så meget om det, men i den vestlige verden erkender man, at man ikke har løst problemerne.

Så vil jeg sige, at hvad direktøren for miljøstyrelsen har udtalt, er udelukkende, efter hvad jeg er blevet orienteret om, at det efter hans vurdering tager den tid, han har angivet, at behandle sagen på en grundig og sagligt forsvarlig måde.

Maisted (FP):

Når ministeren ikke vil stå bag ved udregningerne på 3.000–5.000 kr., hvor stor skal reduktionen af husstandsindkomsten så være? Hvilket bud har ministeren? Det synes jeg er interessant, nu når vi skal til at tale om mange andre økonomiske problemer. Regeringen må have gjort sig nogle overvejelser over, hvor stor den reduktion vil være.

Når ministeren taler om sikkerhedsbestemmelser osv., vil jeg stadig væk fastholde, at det ikke er et teknisk problem, men et politisk problem. Når man siger, at russerne eller Østlandene ikke taler så meget om det, er det netop, fordi de har sagt, at det ikke er noget problem. De har løst det. Hvis vi bliver ved med at sakke bagud her i den vestlige verden, vil det sige, at vi selvfølgelig daglig giver Østlandene et forspring, fordi de altså er i stand til at etablere kernekraftværker og sikre sig den fornødne energiforsyning og dermed øge deres velstand. Det synes jeg selvfølgelig er udmærket, men jeg synes blot, at vi ikke skal lade os gå på af politisk spilfægteri, som domineres af venstrefløjen i socialdemokratiet, og at man her og nu må have afklaret denne sag.

Langsted (CD):

Jeg har bare et supplerende spørgsmål til ministeren: hvornår tror ministeren – sådan må jeg udtale mig – at denne løsning på problemet med opbevaring af kernekraftaffaldet

kan komme frem? Hvornår, hvilken dato og hvilket år kan der blive tale om?

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Det kan jeg ikke give noget svar på. Jeg kan sige, at man forhandler med mange lande både bilateralt og multilateralt, og mange lande har fremskyndet deres arbejde med denne sag, fordi det rigtignok også er et politisk problem i mange lande at få sikret anbringelsen af det radioaktive affald. Det er ikke nogen nedvurdering af et problem at sige, at det er politisk. Det er måske netop en fremhæven af, at det har mange implikationer, ikke kun de tekniske, men også en masse andre, sikkerhedsmæssige, miljømæssige m.v.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *justitsministeren* af:

Maisted (FP):

»Fungerer vort retsvæsen således, at anklagemyndigheden kan møde op med særlige specialister, medens domstolen kan beskikke en forsvarer, der ingen faglig indsigt har i den sag, der skal bedømmes?«

(Spm. nr. 694).

Skriftlig begrundelse.

Det må ofte forekomme, at de juridisk uddannede dommere får forelagt sager, de ingen faglig indsigt har i, og derfor udelukkende må støtte sig til den sagsfremstilling, beskikkede forsvarere forelægger retten.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg er vist desværre nødt til at citere spørgsmålet, for at man kan få glæde af svaret. Hr. Maisted har spurgt: (se foran).

Jeg skal herom sige, at der gennem tiderne har været sagt og skrevet overordentlig meget om aktørernes rolle i den danske straffeprocess. Jeg kan ikke på den tid, som her er til rådighed, komme ind på alle disse retsteoretiske overvejelser. Lad mig begrænse mig til at nævne, at vi i 1919 fik en ny retsplejelov, som på afgørende måde gjorde op med tidligere tiders forestillinger om netop straffeprocessen. Efter det nævnte tidspunkt blev straffeprocessen tilrettelagt således, at der i større og alvorligere sager findes tre i princippet